

Sami Leino

Viimeinenkin
matka on
aloitettava

Sami Leino

**Viimeinenkin
matka on
aloitettava**

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2026 Sami Leino

Kannen suunnittelu: Sami Leino

Kuvitus: Sami Leino

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B, 00100 Helsinki,
bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-89-2180-6

Teille, jotka näette

P R O L O G I

K E H Ä

En tunne sinua enää

En tunne sinua alla tähtien

En näe sieluasi täällä

Mutta sana on puhuttu

kuiskattu korviini

Kevein sydämin älä astu maailmaan tuntemattomaan

Unelmien maahan, kivimaahan

Kaikkeus etenee suuressa kehässä

Moni on menettänyt, kukaan ei ole löytänyt

Vihasta ja kostosta

kateudesta ja ahneudesta

kaikesta pahuudesta näkymättömyyden verhon takana

Niistä on nämä sanat lausuttu, loitsut luettu

Kevein sydämin älä astu maailmaan tuntemattomaan

Unelmien maahan, vesimaahan

Kehä sitoo valasi

Miksi, saatat kysyä, punon nämä kauheat sanat kirjoitukseksi

Mutta sana on puhuttu

kuiskattu korviini

komennettu olen

Kevein sydämin älä astu maailmaan tuntemattomaan.

Unelmien maahan, unimaahan

Kehä liikkuu ympärilläsi

Liian heikko olin

mutta avulla menneiden voimien

olen koonnut ne, sanat

Muinaisista ajoista, menneistä sanotuista, suljetuista kirjoista

ajalta, jolloin ihminen palvoi sanaa

Elämänmittainen matka, jonka lopun jätän sinun kuljettavaksi

Kevein sydämin älä astu maailmaan tuntemattomaan

Unelmien maahan, vihamaahan

Kehä komentaa

Unohda mitä sinulle on kerrottu

Ei ole loitsua, joka ei vaadi vastinetta

Ei ole koskaan ollut, eikä tule olevan
Mutta jos olet valmis maksamaan hinnan, voit nähdä mitä näin
Kevein sydämin älä astu maailmaan tuntemattomaan
Unelmien maahan, varjomaahan

En tunne sinua enää
En tunne sinua alla tähtien
En näe sieluasi täällä

Kehä sulkeutuu

ALUSSA

Jokainen matka on aloitettava
mutta tämä matka tehdään vain kerran
Päämäärä tuntematon, kaikkeuden loppupiste
Silti jo jännittyneenä odotan loppua, vaikka matka on vasta alkamassa

Menneet tarinat, unohdetut kertomukset
niiden sanat kaikuivat historiasta tulevaisuuden löydettäväksi
niiden kuultavaksi, jotka halusivat kuulla
niiden nähtäväksi, jotka halusivat nähdä

Piilottaneet olivat matkan alkupisteen
kätkenneet sen kadonneisiin karttoihin ja unohdettuihin säkeisiin
Kohtalon, niiden kuljettavaksi, jotka halusivat kulkea

Lähes äänettömin kuiskauksin he puhuivat matkasta
Matkasta, minne et ota mitään mukaasi
Matkasta, minne et tarvitse mitään mukaasi
sillä tämä matka tehdään vain kerran

Entä jos kuoleman jälkeen olisi vain tie.

Tie, joka kulkee syvemmälle muistojen, kaipuun ja ihmisyyden ytimeen.

Tämän matkan varrella kohdataan savesta rakennettu ihminen, kadonneita hyvästejä, tyhjyyden maita, pimeyden huoneita ja näkyjä toiselta puolen unohduksen.

Viimeinenkin matka on aloitettava on runollinen vaellus kuoleman ja elämän välissä.

Se ei kysy, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen.

Se kysyy, mitä ihmisestä jää jäljelle.